

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/72/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010720
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6722010720.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a Mgr. Ivany Datlovej, na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku konanom dňa 23. októbra 2024 v trestnej veci obžalovaného A. A. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.08.2024, sp. zn. 6T/72/2022 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

II. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. za použitia § 405b ods. 1, veta druhá Tr. por. z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.01.2023, sp.zn. 6T/72/2022, právoplatný dňom 08.02.2023, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.04.2022, sp.zn. 3T/120/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.11.2022, sp.zn. 4To/104/2022, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

III. Obžalovaného A. A., nar. XX.XX.XXXX vo B., trvalým bydliskom C., D. XXX/XX, t.č. v ÚVTOS Sučany, nadväzujúc na výrok o vine z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.01.2023, sp.zn. 6T/72/2022, právoplatný dňom 08.02.2023, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je v ňom uvedený, za to

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., v znení účinnom do 05.08.2024, na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., v znení účinnom do 05.08.2024, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen, č. k. 6T/72/2022-116 zo dňa 19.01.2023, právoplatný dňa 08.02.2023 vo výroku o treste

a s poukazom na právoplatne uznanú vinu v trestnom rozkaze č. k. 6T/72/2022-116 zo dňa 19.01.2023, právoplatný dňa 08.02.2023, bol A. A. odsúdený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (účinného do 05.08.2024) s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. (účinného do 05.08.2024) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov a 10 dní nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona (účinného do 05.08.2024) bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. (účinného do 05.08.2024) zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/120/2021 zo dňa 27.04.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/104/2022 zo dňa 24.11.2022, právoplatný dňa 24.11.2022, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to vo výroku o treste u obžalovaného, ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/120/2021 zo dňa 27.04.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/104/2022 zo dňa 24.11.2022, právoplatný dňa 24.11.2022 zostali týmto nedotknuté.

Proti výroku o treste z napadnutého rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.08.2024, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 04.10.2024.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, nakoľko uložený trest považoval za nesprávny, nezákonný a nespravodlivý, ktorý nereflektoval na ustanovenia Trestného zákona o ukladaní trestov a zároveň bol nespravodlivý vo vzťahu k rozsudku, ktorým mu bol pred novelou Trestného zákona pôvodne uložený trest.

Ďalej zdôraznil, že nesúhlasí s výškou trestu, ktorá mu bola uložená, nakoľko bola neadekvátna vo vzťahu ku skutku, ktorého sa dopustil. Následok, ktorý by týmto mohol na oprávnených záujmoch spoločnosti nastať sa svojou závažnosťou nerovná potrebe spoločnosti, ale prevyšuje ju a nedôvodne ho trestá.

Dal do pozornosti, že v trestnej veci vedenej Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 2T/124/2023 bola rozsudkom zo dňa 10.01.2024 schválená dohoda o vine a o treste, v zmysle ktorej mu bol za pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne.

Z tohto vyplýva, že za trestné činy nebezpečnejšie pre spoločnosť a také, ktoré na spoločnosti môžu zanechať ďalekosiahlejšie dôsledky ako skutok, za ktorý bol odsúdený napadnutým rozsudkom, mu bol uložený takmer totožný trest ako v tomto prípade, čo považuje za porušenie zásady primeranosti ukladania trestov i s odkazom na ich vyžadovaný a zamýšľaný výchovný a preventívny účinok.

Taktiež i v iných trestných veciach, ktoré sú na Okresnom súde Zvolen vedené, bolo k jeho osobe pristupované ďaleko zhovievavejšie v skutkových a právnych kvalifikáciách pre spoločnosť nebezpečnejších, ako v prejednávanej právnej veci (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen č. k. 6T/72/2022-116 zo dňa 19.01.2023). Uvedené má za následok nezaujím Slovenskej republiky niesť zodpovednosť za znenie novely Trestného zákona, ktorá by pre mnoho odsúdených, ako i pre neho, znamenala pri dodržaní zákonnosti v postupe súdov (čo v tomto prípade je presne dôvod absencie tejto zákonnosti) nárok na náhradu škody za čas, ktorý strávili v nepodmienečnom výkone trestu odňatia slobody nad rámec odsudzujúceho rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené Krajskému súdu Banská Bystrica navrhol, aby preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť drakonickej výmery trestu odňatia slobody, ktorý mu bol rozsudkom uložený, taktiež i správnosť postupu konania prvostupňového súdu a aby Okresnému súdu Zvolen vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie v potrebnom rozsahu, týkajúce sa uloženia primeraného trestu, prípadne aby odvolací súd sám rozhodol spôsobom, ktorý bude odzrkadľovať primerané potrestanie jeho osoby s ohľadom na závažnosť skutkov, ktorých sa dopustil, časový odstup od ich spáchania, ako aj jeho súčasné odsúdenie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné a následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste z napadnutého rozsudku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne, keďže napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest bol neprimeraný, preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o jeho uložení sám rozsudkom tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.01.2023, sp. zn. 6T/72/2022, právoplatným dňom 08.02.2023, bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák. uložený podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 46 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.04.2022, sp. zn. 3T/120/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.11.2022, sp. zn. 4To/104/2022.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.04.2022, sp. zn. 3T/120/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.11.2022, sp. zn. 4To/104/2022 bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. a za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa ust. § 405a ods. 1 Tr. por., ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný.

Podľa ust. § 405b ods. 1 Tr. por., ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Po zmene právnej úpravy v prospech obžalovaného, týkajúcej sa trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák., ku ktorej došlo odo dňa 06.08.2024 vzhľadom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, PL.ÚS 3/2024 o súlade zákona č. 40/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, zanikla trestnosť činu podľa § 84 Tr. zák. a to vo vzťahu k prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ako aj k prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák., za ktoré bol obžalovaný odsúdený vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Novelizáciou Trestného zákona došlo v ust. § 125 ods. 1, prvá veta Tr. zák. k zmene dolnej hranice malej škody, ktorá musí prevyšovať sumu 700,- eur, čo skutok, za ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného nenapíňal, keďže svojim konaním spôsobil škodu vo výške 275,- eur, teda z hľadiska objektívnej stránky trestného činu, konkrétne následku, nespôsobil škodu v takej výške, ktorú by bolo možné podľa v súčasnosti platnej právnej úpravy kvalifikovať ako malú škodu, čím nedošlo k naplneniu jedného z obligatórnych znakov daného prečinu podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Zmenou právnej úpravy došlo zároveň k vypusteniu resp. zrušeniu ust. § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák., t.j. že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, teda tento znak objektívnej stránky trestného činu krádeže už prestal byť trestným.

Keďže u obidvoch prečinoch, za ktoré bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.04.2022, sp. zn. 3T/120/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo

dňa 24.11.2022, sp. zn. 4To/104/2022, došlo k zániku trestnosti podľa § 84 Tr. zák., nebolo v súlade so zákonom uloženie súhrnného trestu podľa ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., tak ako rozhodol okresný súd, ktorý týmto porušil uvedené zákonné ustanovenia.

Za takéhoto právneho stavu bolo potrebné uložiť obžalovanému len samostatný trest odňatia slobody za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., z ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.01.2023, sp. zn. 6T/72/2022, právoplatným dňom 08.02.2023.

Okresný súd zároveň pochybil, keď obžalovanému pri ukladaní trestu za tento trestný čin uložil trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov a 10 dní, t.j. zmiernil mu výmeru tohto trestu oproti pôvodne uloženému trestu odňatia slobody len o 20 dní. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý mu bol uložený vyššie uvedeným trestným rozkazom, bol ukladaný za tri prečiny krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., teda išlo o tri približne rovnako závažné trestné činy, pričom za každý z nich bola zákonom ustanovená rovnaká trestná sadzba a to až na 2 roky. Za daného stavu, keďže bol obžalovanému ukladaný trest už len za jeden prečin, bolo odôvodnené a zákonné oveľa výraznejšie zmiernenie výmery uloženého trestu odňatia slobody. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že pri ukladaní súhrnného trestu za tento prečin zvýšil konajúci súd výmeru tohto trestu len o 6 mesiacov a to na 18 mesiacov z pôvodne uloženého trestu vo výmere 12 mesiacov, ktorý bol ukladaný za 2 zostávajúce prečiny.

Nad rámec uvedeného krajský súd ešte konštatuje, že v predmetnom trestnom rozkaze nešlo o dokonaný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ale len o jeho pokus podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., čo mu zodpovedá aj tzv. právna veta uvedená v jeho výrokovej časti.

Okresný súd porušil pri ukladaní trestu aj ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. účinného do 05.08.2024, podľa ktorého mal byť taktiež trest ukladaný, keďže tento neaplikoval, hoci priťažujúce okolnosti prevažovali nad poľahčujúcimi v pomere 1:0, nakoľko obžalovanému priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m/ Tr. zák.), na čo správne prihliadol a v dôsledku použitia tohto ustanovenia by došlo k zvýšeniu zákonom ustanovenej dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. obžalovanému by mohol byť uložený trest odňatia slobody od 8 mesiacov až na 2 roky. Na tom nič nemení skutočnosť, že oproti trestnému rozkazu okresný súd správne vypustil druhú priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Uvedené pochybenie však krajský súd nemohol napraviť, nakoľko odvolanie podal výlučne obžalovaný a takáto zmena by bola v jeho neprospech, čím by došlo k porušeniu zásady zákazu „reformatio in peius“, čo by bolo neprípustné. Súčasne bolo potrebné podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadnuť aj na mieru závažnosti priťažujúcej okolnosti, ktorá pomerne významne vyznievala v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný bol totiž, okrem vyššie uvedených rozhodnutí, súdom 5-krát trestaný za rôznu úmyselnú trestnú činnosť, najmä majetkovej povahy, ako to vyplýva z odpisu registra trestov, a to nepodmienečnými trestami odňatia slobody, pričom prvé odsúdenie už má zahladené. Za takéhoto stavu pri ukladaní trestu vychádzal krajský súd z trestnej sadzby 0 - 2 roky, avšak prihliadol na kriminálnu minulosť obžalovaného a taktiež na ďalšie skutočnosti vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., ako aj na ust. § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zák. Zároveň zobral do úvahy, že v súčasnosti vykonáva ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti obžalovanému výraznejšie zmiernil výmeru predtým uloženého súhrnného trestu odňatia slobody a uložil mu samostatný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Odvolací súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin. Uloženie len niektorého z alternatívnych druhov trestov, prípadne podmienečné odloženie výkonu uloženého trestu odňatia slobody, by bolo v danom prípade neprimerane mierne, najmä vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, nakoľko v minulosti vykonané a to aj nepodmienečné tresty odňatia slobody evidentne nevedli k jeho náprave, teda uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody ako najprísnejšieho druhu trestu bolo nevyhnutné.

Takto uložený trest zabezpečí v danom prípade dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Krajský súd ako súd odvolací, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výroku o trestu z napadnutého rozsudku, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.